

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 23. listopadu 1977

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

75. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o opakovaných projektech
 76. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, kterou se doplňuje vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.
 77. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Státní arbitráže Československé socialistické republiky o centrální regulaci výrobků a materiálů ve výstavbě
 78. Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací
 79. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků
 80. Vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků
 81. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky, kterou se doplňuje vyhláška č. 99/1976 Sb., o vodní stráží
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

75

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 12. listopadu 1977

o opakovaných projektech

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle § 53 písm. a) a b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a § 130 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon):

§ 1

Účel vyhlášky

K zabezpečení racionalizace předprojektové a projektové přípravy staveb a jejich provádění a pro stabilizaci rozpočtových nákladů staveb stanoví vy-

hláška jednotný způsob opakovaného používání prováděcích nebo jednostupňových projektů stavebních objektů a provozních souborů.

§ 2

Rozsah platnosti

Vyhláška se vztahuje na projektovou přípravu stavebních objektů a provozních souborů staveb, jejíchž přípravná a projektová dokumentace je zabezpečována podle zvláštních předpisů;¹⁾ nevztahuje se však na projektovou přípravu stavebních

¹⁾ Vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.

objektů, u nichž je stanovena povinnost uplatňovat typové podklady stavebních objektů.²⁾

§ 3

Vymezení pojmů

(1) Opakovatelný projekt je prováděcí nebo jednostupňový projekt stavebního objektu nebo provozního souboru, upravený podle § 4 odst. 4 písm. a) a b), který je zařazen do centrální evidence opakovatelných projektů (dále jen „centrální evidence“).

(2) Opakovaný projekt je opakovatelný projekt použitý pro zpracování projektové dokumentace, doplněný o projektové řešení neopakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru.

(3) Autorská organizace je organizace, která zpracovala prováděcí nebo jednostupňový projekt stavebního objektu nebo provozního souboru (dále jen „projekt“) vybraný k opakování.

§ 4

Výběr a úprava projektů

(1) Výběr projektů vhodných k opakování je povinen provádět ústřední orgán investora, pro kterého byly tyto projekty zpracovány, a to z vlastního podnětu nebo na návrh ostatních ústředních orgánů. Je-li ústředním orgánem investora krajský národní výbor, je povinen projednat vhodnost výběru s příslušným odvětvovým ústředním orgánem. Návrhy na výběr mohou též podávat projektové, investorské a dodavatelské organizace prostřednictvím svých ústředních orgánů.

(2) Pro opakování mohou být vybrány realizované nebo dokončené projekty, u nichž došlo k dohodě o odbytových nákladech a jejichž technické a ekonomické parametry jsou progresivní ve srovnání se schválenou soustavou technicko-hospodářských ukazatelů, a pokud tato soustava nebyla vydána, a údaji a ukazateli progresivních tuzemských, popř. zahraničních stavebních objektů a provozních souborů téhož druhu, popř. jejich projektů. Vybraný mohou být pouze takové projekty, u nichž v dohodnutých odbytových nákladech nebyly použity předběžné ceny, popř. byly již nahrazeny cenami velkoobchodními.

(3) Vybrané projekty musí být pro účely opakování upraveny. Úpravu je povinna provést autorská organizace na žádost ústředního orgánu investora, který provedl výběr. Provedení úpravy se zajišťuje hospodářskou smlouvou.

(4) Autorská organizace při úpravě projektu:

- a) určí a účelným způsobem v projektu označí jeho opakovatelnou část,
- b) vyčlení pro opakovatelnou část projektu základní náklady z dohodnutých odbytových nákladů; došlo-li ke změně dohody o odbytových nákladech, zejména pro vady projektu, upraví vyčleňované náklady s přihlédnutím k těmto skutečnostem,
- c) zpracuje návrh informačního listu o opakovatelném projektu³⁾ (dále jen „informační list“), který obsahuje zejména identifikační údaje o vybraném projektu, všeobecný popis, technickou charakteristiku a grafické znázornění⁴⁾ opakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru, její uživatelské, technické a ekonomické parametry⁵⁾ a odbytové náklady vyčleňené podle písmene b),
- d) zpracuje evidenční štítek.³⁾

§ 5

Centrální evidence a informace

(1) Centrální evidenci tvoří soubor evidenčních štítků obsahujících vybrané údaje o opakovatelných projektech.

(2) Informace o opakovatelných projektech tvoří přehled opakovatelných projektů a informační listy. Tyto informace jsou součástí soustavy vybraných informací pro výstavbu zveřejňovaných v Československém katalogu pro výstavbu.⁶⁾ Informační listy poskytují informaci o evidovaných opakovatelných projektech a slouží k posuzování vhodnosti použití opakovatelného projektu.

(3) Ústřední orgány investorů, které provedly výběr, přihlašují projekty upravené podle § 4 odst. 4 písm. a) a b) k centrální evidenci předáním návrhu informačního listu a evidenčního štítku. Návrhy informačních listů a evidenční štítky předávají federální ústřední orgány a ústřední orgány České socialistické republiky Státnímu a typizačnímu ústavu v Praze, ústřední orgány Slovenské socialistické republiky Státnímu, projektovému a typizačnímu ústavu v Bratislavě, který je předává Státnímu a typizačnímu ústavu v Praze.

(4) Centrální evidenci zajišťuje Státní a typizační ústav; informace o stavu této evidence zabezpečuje zejména vydáváním přehledů opakovatelných projektů a na objednávku distribucí těchto přehledů.

(5) Československé středisko výstavby a architektury zabezpečuje vydávání a na objednávku dis-

²⁾ Vyhláška č. 75/1971 Sb., o typizaci ve výstavbě.

³⁾ Metodické pokyny FMTIR ze dne 30. listopadu 1977 o evidenci a informacích o opakovatelných projektech.

⁴⁾ Schematický náčrtek, popř. zjednodušená objemová studie charakterizující opakovatelnou část stavebního objektu, popř. technologické schéma opakovatelné části provozního souboru.

⁵⁾ Technická, ekonomická a architektonická úroveň řešení charakterizovaná zejména údaji o kapacitě a výkonu, plochách a obestavěném prostoru, pracovních silách, nákladech na provoz včetně údržby, nárocích na území, vlivu na životní prostředí, estetických účincích, životnosti a o době přípravy a realizace.

⁶⁾ § 128 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

tribuci informačních listů nejméně jednou za půl roku.

[6] Ústřední orgány investora, které přihlášily projekt do centrální evidence, rozhodnou o vyřazení opakovatelného projektu z centrální evidence, zjistí-li, že jeho projektové řešení je již překonáno nebo že se z jiných důvodů nehodí k opakování. Při tomto rozhodnutí se postupuje jako při přihlašování do centrální evidence podle odstavce 3. Orgány a organizace uvedené v § 4 odst. 1 jsou povinny upozornit, jakmile to zjistí, ústřední orgán investora na skutečnosti, které by mohly vést k vyřazení opakovatelného projektu z centrální evidence.

§ 6

Způsob používání opakovatelných projektů

[1] Účastníci výstavby jsou povinni uplatňovat při zpracování přípravné a projektové dokumentace a při realizaci staveb opakovatelné projekty.

[2] V protokolu o schválení projektového úkolu musí být uvedeno, pro který stavební objekt nebo provozní soubor bude použito opakovatelného projektu.

[3] Autorská organizace je povinna za úplatu ve výši podle § 8 po schválení projektového úkolu:

- a) dodat generálnímu projektantovi nebo dodavateli, který se zavázal zpracovat opakovaný projekt jako součást své dodávky, na jeho žádost nejpozději do 30 dnů rematrice opakovatelného projektu,
- b) poskytovat investorovi, generálnímu projektantovi nebo dodavateli na jeho žádost konzultace v rozsahu potřebném pro použití opakovatelného projektu.

[4] Při použití opakovatelného projektu se obsah příslušné části úvodního projektu přiměřeně zjednoduší. Rozsah zjednodušení stanoví generální projektant po projednání s investorem a dodavatelem.

[5] Dodavatel je oprávněn, vyžadují-li to jeho výrobní možnosti, navrhnout v opakovatelném projektu změny, které by dodávku umožnily. Tyto změny jsou přípustné jen tehdy, potvrdí-li generální projektant při jejich projednávání podle odstavce 6, že jimi nebudou zhoršeny uživatelské, technické a ekonomické parametry opakovatelného projektu a překročeny odbytové náklady uvedené v informačním listu.

[6] Změny navržené podle odstavce 5 je dodavatel povinen uplatnit při projednávání projekto-

vého úkolu v závěru prací,⁷⁾ nejpozději však při projednávání úvodního nebo jednostupňového projektu v závěru prací.⁸⁾

[7] Opakovaný projekt stavebního objektu zabezpečuje generální projektant. Pokud dodavatel stavební části (stavebních prací) uplatnil změny podle odstavce 6, je povinen zajistit zpracování odpovídající úpravy opakovatelného projektu a předat jej včas generálnímu projektantu bez úplaty.

[8] Opakovaný projekt provozního souboru dodávaného formou vyšší dodávky⁹⁾ zabezpečuje vždy vyšší dodavatel, a to včetně případných změn uplatněných podle odstavce 6, nejde-li o jednostupňový projekt. To platí též, zavázal-li se dodavatel stavební části zpracovat opakovaný projekt stavebního objektu jako součást své dodávky.¹⁰⁾ Týkájí-li se změny jednostupňového projektu, je příslušný vyšší dodavatel povinen zajistit úpravu opakovatelného projektu pro generálního projektanta způsobem stanoveným v odstavci 7.

§ 7

Rozpočtování v opakovaných projektech stavebních objektů a provozních souborů

[1] Na základě opakovatelného projektu vypracuje zpracovatel opakovaného projektu rozpočet souhrnné ceny¹¹⁾ zahrnující:

- a) základní náklady opakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru vyčleněné podle § 4 odst. 4 písm. b),
- b) základní rozpočtové náklady neopakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru,
- c) doplňkové a vedlejší rozpočtové náklady celého stavebního objektu nebo provozního souboru,
- d) rizikovou přírážku, stanovenou podle zvláštního předpisu.¹²⁾

[2] Pokud je v úvodním projektu dosažena pro neopakovatelnou část stavebního objektu nebo provozního souboru míra technické vyjasněnosti umožňující stanovit souhrnnou cenu, vypracuje se rozpočet souhrnné ceny způsobem podle odstavce 1 již v úvodním projektu.

[3] Nelze-li v úvodním projektu vypracovat rozpočet souhrnné ceny podle odstavce 2, vypracuje se souhrnný rozpočet úvodního projektu zahrnující:

- a) náklady opakovatelné části podle odstavce 1 písm. a),

⁷⁾ § 20 odst. 4 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

⁸⁾ § 38 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

⁹⁾ § 2 vyhlášky č. 44/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky strojírenských vyšších a některých dalších dodávek pro tuzemskou investiční výstavbu.

¹⁰⁾ § 299 hospodářského zákoníku.

¹¹⁾ § 52 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹²⁾ Část 1 čl. 2 odst. 3 výměru FCÚ, ČCÚ a SCÚ č. 03/76, kterým se stanoví podmínky pro používání souhrnných cen provozních souborů a stavebních objektů a vývozních investičních celků.

- b) náklady neopakovatelné části určené podle ukazatelů,¹³⁾
- c) vedlejší rozpočtové náklady celého stavebního objektu nebo provozního souboru odpovídající podmínkám rozpočtované stavby,
- d) rizikovou přírážku, stanovenou podle zvláštního předpisu.¹²⁾

(4) Projednání a použití souhrnné ceny se řídí zvláštním předpisem.¹⁴⁾

(5) Zpracovatel rozpočtu souhrnné ceny určí v dohodě s dodavatelem pro účely vystavování splátkových listů technologické etapy a stanoví k nim procentní podíly ze souhrnné ceny.

§ 8

Oceňování

Oceňování opakovaných projektů a činnosti autorské organizace podle § 6 odst. 3 se řídí zvláštními předpisy.¹⁵⁾

§ 9

Rozhodování rozporů

Rozpory mezi účastníky výstavby, zda a jakým způsobem má být použit opakovatelný projekt, řeší, pokud se o tom nedohodnou nadřízené orgány, jejich ústřední orgány. Nedojde-li mezi nimi k dohodě, rozhoduje s konečnou platností federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v případech, kdy nejméně jeden z těchto účastníků je organizace, podřízená federálnímu ústřednímu orgánu. V ostatních případech rozhoduje podle příslušnosti investora ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky nebo ministerstvo výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 10

(1) Ústřední orgány investorů jsou povinny zajistit podklady pro založení centrální evidence; k tomu účelu podle ustanovení § 4 této vyhlášky vyberou projekty vhodné k opakování, zabezpečí jejich úpravu a přihlásí je k zařazení do centrální evidence podle § 5 nejpozději do 31. března 1978.

(2) K výběru podle odstavce 1 použijí ústřední orgány investorů také seznamy opakovatelných projektů vypracované podle zvláštních opatření¹⁶⁾ a přehledy opakovatelných projektů vydané před účinností této vyhlášky.¹⁷⁾

(3) Pokud ústřední orgány investorů vyberou k opakování projekt, u něhož došlo k dohodě o obytných nákladech v cenové úrovni platné do 31. 12. 1976, zajistí přepočet nákladů vyčleněných podle § 4 odst. 4 písm. b) položkově na cenovou úroveň platnou od 1. 1. 1977 a projednání přepočtených nákladů s dodavatelskou organizací, kterou určí příslušný ústřední orgán.

§ 11

U staveb zvláštní části státního plánu se projekty zařazují do centrální evidence pouze tehdy, jestliže je příslušné ústřední orgány investorů do ní přihlásí postupem podle § 5 odst. 3 této vyhlášky.

§ 12

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978, s výjimkou ustanovení § 6, které nabývá účinnosti dnem 1. května 1978.

Ministr:

Ing. Šupka v. r.

¹³⁾ § 52 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹⁴⁾ § 58 odst. 2 vyhl. č. 163/1973 Sb.

¹⁵⁾ Ceník projektových prací a výměr FCÚ č. 5028/10/1977 o oceňování prací a výkonů souvisejících s používáním opakovaných projektů.

¹⁶⁾ Usnesení vlády ČSSR č. 191/1977, usnesení vlády ČSR č. 254/1977, usnesení vlády SSR č. 260/1977.

¹⁷⁾ Přehledy typizačních směrnic a typových podkladů a opakovatelných projektů vydávané Studijním a typizačním ústavem v Praze jako součást Československého katalogu pro výstavbu.

76

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 12. listopadu 1977,

**kterou se doplňuje vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb,
ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.**

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

Článek I

Vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb. se doplňuje takto:

Za § 5 se vkládá § 5a, který včetně nadpisu zní: 1978.

„§ 5a

Využití opakovatelných projektů

Použijí-li se při zpracování přípravné a projektové dokumentace opakovatelné projekty, postupuje se podle této vyhlášky, pokud zvláštní předpisy^{12a)} nestanoví jinak.“

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna

Ministr:

Ing. Šupka v. r.

^{12a)} Vyhláška č. 75/1977 Sb., o opakování projektů.

77

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj
a Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 21. listopadu 1977

o centrální regulaci výrobků a materiálů ve výstavbě

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj podle § 53 písm. a) a b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a Státní arbitráž Československé socialistické republiky podle § 395 písm. a) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. stanoví:

ČÁST 1

Úvodní ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti

Centrální regulaci výrobků a materiálů ve výstavbě (dále jen „centrální regulace“) podle této vyhlášky podléhají materiály, výrobky, dílce a stroje a zařízení, které jsou uvedeny v seznamech vydaných podle § 3 (dále jen „vybrané výrobky“), pokud jsou potřebné pro stavební objekty a provozní soubory určené podle § 3.

§ 2

Podstata a účel centrální regulace

(1) Centrální regulaci se sleduje především zlepšení podmínek pro zabezpečení plánem stanoveného postupu a rozsahu výstavby a zamezení nepříznivých vlivů ve vývoji nákladů a cen materiálů a výrobků na výstavbu vybraných stavebních objektů a provozních souborů zajištěním souladu mezi technickým pokrokem, plánovaným růstem standardu staveb a hospodářskými možnostmi státu.

(2) Centrální regulaci

- se v souladu s plánovanou obměnou sortimentu stanoví základní materiály a výrobky pro použití při přípravě a provádění určených stavebních objektů a provozních souborů,
- zabezpečuje se výroba, těžba, zpracování apod. (dále jen „výroba“) a dodávky těchto materiálů a výrobků v potřebném množství a jakosti,
- pro dodavatele se zajišťuje stálost výrobních programů a nákladové úrovně po delší období

a přitom se usnadňuje plánovitě uplatňování výsledků technického rozvoje ve výrobě.

ČÁST 2

Obsah centrální regulace

§ 3

Určení stavebních objektů, stanovení vybraných výrobků a vydávání jejich seznamů

(1) Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj postupně určuje stavební objekty a provozní soubory a vydává pro ně celostátně platné seznamy vybraných výrobků podléhajících centrální regulaci.

(2) Návrhy na určení stavebních objektů a provozních souborů pro centrální regulaci podávají — s výjimkou uvedenou v odstavci 3 — podle příslušnosti federálnímu ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, ministerstvu výstavby a techniky České socialistické republiky nebo ministerstvu výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstva výstavby a techniky republik“) ústřední orgány investorů současně s návrhy seznamů vybraných výrobků, které projednaly a dohodly s ústředními orgány výrobců a dodavatelů.

(3) Návrhy na určení stavebních objektů a provozních souborů komplexní bytové výstavby a stavebních objektů, u nichž je několik ústředních investorů, pro centrální regulaci podávají federálnímu ministerstvu pro technický a investiční rozvoj ministerstva výstavby a techniky republik.

(4) Návrhy seznamů vybraných výrobků pro bytové stavební objekty a pro stavební objekty, u nichž je několik ústředních investorů, vypracují, projednají a dohodnou s ústředními orgány výrobců a dodavatelů ministerstva výstavby a techniky republik. Návrhy seznamů vybraných výrobků pro stavební objekty a provozní soubory občanské a technické vybavenosti vypracují, projednají, dohodnou a odevzdají ministerstvům výstavby a techniky republik odvětvové ústřední orgány.

[⁵] Návrhy seznamů vybraných výrobků, které projednaly a dohodly podle příslušnosti s ústředními orgány investorů nebo s odvětvovými ústředními orgány nebo s ministerstvy výstavby a techniky republik, mohou postupem určeným v předchozích odstavcích podávat také ústřední orgány výrobců nebo dodavatelů.

[⁶] Návrhy seznamů vybraných výrobků dohodnuté podle odstavců 2 až 5 odevzdají ministerstva výstavby a techniky republik federálnímu ministerstvu pro technický a investiční rozvoj.

[⁷] Návrhy seznamů vybraných výrobků musejí být uspořádány podle jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků,¹⁾ a to:

- a) podle jednotlivých druhů výrobků stejného funkčního určení;
- b) podle jednotlivých výrobků, vždy názvem výrobku, údajem čísla položky, kódu podle jednotné klasifikace, měrné jednotky a velkoobchodní ceny.

[⁸] Návrhy na seznamy vybraných výrobků je třeba doložit

- a) rozhodnutími, popř. stanovisky státní zkušebny, pokud tyto výrobky podléhají hodnocení nebo schvalování nebo osvědčování vhodnosti podle zvláštních předpisů;²⁾ ³⁾
- b) cenovými výměry;
- c) u výrobků vyráběných podle schválených typových podkladů odkazem na tyto typové podklady;⁴⁾ u normalizovaných výrobků odkazem na platné technické normy;⁵⁾
- d) vyjádřeními příslušných ústředních orgánů výrobců a dodavatelů, že je možno zajistit dodávky vybraných výrobků.

§ 4

Změny seznamů vybraných výrobků

[¹] Seznamy vybraných výrobků se uvádějí do souladu s výsledky technického rozvoje (inovace-mi), pokud použití těchto výsledků (inovovaných výrobků) není v rozporu s účely centrální regulace (§ 2).

[²] Při změnách (doplňování) vydaných seznamů vybraných výrobků se postupuje obdobně jako při jejich vydávání (§ 3).

ČÁST 3

Uplatňování centrální regulace

§ 5

Použití jiných výrobků

Jiné výrobky je možno použít pouze:

- a) je-li to v souladu s předpisy o nadstandardním vybavení bytů;⁶⁾
- b) u bytových stavebních objektů prováděných ve svépomocné výstavbě;
- c) ve výstavbě rodinných domků;
- d) se souhlasem federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj na žádost federálního ústředního orgánu investora, nebo se souhlasem ministerstev výstavby a techniky republik na žádost ústředních orgánů investorů republik;
- e) se souhlasem investora, jsou-li současně splněny tyto podmínky:
 1. užitné vlastnosti a technické parametry jiných výrobků jsou alespoň stejné jako u vybraných výrobků, které nahrazují,
 2. užitné vlastnosti a technické parametry jiných výrobků byly ověřeny (oprávněnou zkušebnou, experimentálně nebo jinak), výrobky odpovídají vydaným technickým normám, dodacím a montážním podmínkám a byla pro ně stanovena cena,
 3. souhrn nákladů na pořízení jiných výrobků, jejich dopravu, zabudování a dokončení, včetně všech ostatních nákladů a pří-rázek, nepřekročí souhrn nákladů při použití vybraných výrobků.

§ 6

Zajištění výroby a dodávek vybraných výrobků

[¹] Ústřední orgány výrobců a dodavatelů zajišťují u organizací jimi řízených výrobu a dodávky vybraných výrobků (§ 3 odst. 2, 4, 8) v souladu se svými plánovanými úkoly.

[²] Na tyto výrobky jsou výrobci a dodavatelé povinni uzavřít na včasnou žádost odběratelů a v souladu s výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu⁷⁾ dodávky nezbytné pro zabezpečení staveb. Nezbytný rozsah prokazuje odběratel schválenou projektovou dokumentací a uzavřenou smlouvou o provedení investiční výstavby.

1) Vyhláška č. 71/1965 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a lesnictví.

2) § 14 a 20 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.

3) § 51 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.

4) Vyhláška č. 75/1971 Sb., o typizaci ve výstavbě.

5) Zákon č. 96/1964 Sb., o technické normalizaci.

6) Vyhláška č. 127/1975 Sb., o nadstandardním vybavení bytů.

7) Vyhláška č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

ČÁST 4

Společná a závěrečná ustanovení

§ 7

Zvláštní povinnosti výrobců a dodavatelů

(1) Výrobci jsou povinni poskytovat Československému středisku výstavby a architektury o vybraných výrobcích veškeré podklady pro katalogové listy k uveřejnění v Československém katalogu pro výstavbu.⁸⁾

(2) Dodavatelé při projednávání dokumentace staveb (částí staveb),⁹⁾ ve které jsou užity vybrané výrobky obsažené v seznamech, nesmějí odmítnout souhlas s jejím technickým řešením proto, že obsahuje vybrané výrobky.

Hlavní arbitř
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

§ 8

Zrušovací ustanovení

Zrušují se směrnice č. 5 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Federálního cenového úřadu ze dne 26. května 1972 o centrální regulaci výrobků pro bytovou výstavbu;¹⁰⁾ seznam vybraných výrobků pro bytovou výstavbu podléhající centrální regulaci vydaný podle těchto směrnic¹¹⁾ zůstává v platnosti až do vydání nového seznamu.

§ 9

Účinnost

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr
pro technický a investiční rozvoj ČSSR:

Ing. Šupka v. r.

⁸⁾ § 128 až 130 zákona č. 50/1976 Sb.

⁹⁾ Vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.

¹⁰⁾ Směrnice byly uveřejněny v částce 2—3 Zpravodaje FMTIR z roku 1972 (oznámeno v částce 21/1972 Sb.).

¹¹⁾ Seznam byl uveřejněn v částce 8 Zpravodaje FMTIR z roku 1976.

78

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí

ze dne 18. listopadu 1977

o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací

Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 a federální ministerstvo financí podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, stanoví:

§ 1

Touto vyhláškou se pro účely jednotného prvotního zachycování sociálně ekonomických jevů a racionálního vedení běžných zápisů o těchto jevech v socialistických organizacích (dále jen „organizace“)¹⁾ upravuje sjednocování vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací²⁾ (dále jen „záznamy a zápisy“) a způsob zavádění sjednocených vzorů v organizacích.

§ 2

[¹⁾ Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí sjednocují v součinnosti s příslušnými ústředními orgány záznamy a zápisy,³⁾ jejichž používání přesahuje působnost jednoho ústředního orgánu.

[²⁾ Záznamy a zápisy s rozsahem použití nepřesahujícím působnost jednoho ústředního orgánu mohou — pokud si to nevyhradí Federální statistický úřad nebo federální ministerstvo financí — sjednocovat příslušné ústřední orgány; obdobně záznamy a zápisy s rozsahem použití nepřesahujícím působnost jednoho orgánu středního článku řízení mohou — nevyhradí-li si to příslušný ústřední orgán — sjednocovat orgány středního článku řízení.

[³⁾ Organizace mohou při vytváření a rozvíjení svých informačních soustav⁴⁾ upravovat ve vlastní působnosti záznamy a zápisy, které nebyly sjednoceny podle odstavců 1 a 2.

§ 3

Vzory záznamů a zápisů se sjednocují podle věcně vymezených úseků (oblastí) sociálně ekonomických informací (práce a mzdy, základní pro-

středky a investice, odbyt a zásobování apod.), popřípadě i podle potřeb odvětví národního hospodářství.

§ 4

[¹⁾ Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí vyhláší jimi sjednocené vzory záznamů a zápisů jako

- a) závazné, u nichž organizace nespějí měnit jejich obsah ani jejich formu, není-li výjimečně v jednotlivých případech stanoveno jinak,
- b) typové, tj. závazné jen ve stanoveném obsahu, nikoli formě; organizace mohou jednotně stanovený obsah podle svých potřeb rozvádět, popřípadě doplňovat,
- c) směrné (doporučené), které pro organizace nejsou závazné ani co do obsahu, ani co do formy.

[²⁾ Vzory záznamů a zápisů s uvedením stupně jejich závaznosti a termínu účinnosti vyhláší Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů a ve Finančním zpravodaji.⁵⁾

§ 5

[¹⁾ Závazné a typové vzory záznamů a zápisů jsou organizace povinny zavést v souladu se stanoveným stupněm závaznosti bez ohledu na to, jakým způsobem (jakou technikou) se údaje v nich obsažené zpracovávají.

[²⁾ Brání-li forma závazných vzorů [§ 4 odst. 1 písm. a)] zpracování údajů prostředky výpočetní techniky, požádají organizace — pokud Federální statistický úřad nebo federální ministerstvo financí nezavede pro tyto účely speciální vzory — prostřednictvím svého nadřízeného orgánu Federální statistický úřad a u vzorů, určených pro účetní záznamy a zápisy, federální ministerstvo financí o jejich nezbytně nutnou úpravu. Orgány nadřízené

¹⁾ § 14 hospodářského zákoníku (úplné znění vyhlášené pod č. 37/1971 Sb.).

²⁾ Nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

³⁾ § 47 nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

⁴⁾ § 15 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

⁵⁾ Tiskopisy jednotných vzorů záznamů a zápisů vydává Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha a Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Bratislava.

organizacím jsou přitom povinny zabezpečit maximální míru jednotnosti takto upravených vzorů u všech podřízených organizací.

§ 6

Federální statistický úřad nebo federální ministerstvo financí mohou podle své působnosti⁶⁾ povolit v odůvodněných případech k návrhu pří-

slušného ústředního orgánu výjimky z obsahu nebo formy závazných vzorů a z obsahu typových vzorů, popřípadě prodloužit termín zavedení jednotlivých vzorů.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr financí ČSSR:

Ing. Lér, CSc., v. r.

Předseda Federálního statistického úřadu:

Ing. Kazimour v. r.

⁶⁾ § 4 odst. 1 a 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

79

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 26. října 1977

o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky, ostatními zúčastněnými ústředními orgány a Českou odborovou radou podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), § 37 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon), se zřetelem k § 27 odst. 3 téhož zákona a podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Tato vyhláška upravuje jednotný systém soustavného dalšího vzdělávání učitelů, pedagogických a výchovných pracovníků. Vztahuje se na učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání včetně mateřských škol, lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol a škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, na výchovné pracovníky školních družin a školních klubů, dětských domovů, domovů mládeže, výchovných a diagnostických ústavů, dále na mistry odborné výchovy, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže (dále jen „učitele“), ředitele těchto škol a výchovných zařízení a jejich zástupce, na vedoucí kabinetů okresních pedagogických středisek, krajských pedagogických ústavů a Pedagogického ústavu hlavního města Prahy, na

ředitele krajských pedagogických ústavů a vedoucí okresních pedagogických středisek, školní inspekory, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, ředitele okresních pedagogicko-psychologických poraden a pedagogické pracovníky orgánů školské správy (dále jen „ostatní pedagogičtí pracovníci“).

(2) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků v České socialistické republice uvedených v odstavci 1 ústředně řídí ministerstvo školství České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“).

(3) Další vzdělávání pedagogických pracovníků jiných resortů neuvedených v odstavci 1, kteří zabezpečují výchovu učňů, provádějí příslušná ministerstva a ostatní ústřední orgány.

§ 2

Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

(1) Úkolem systému dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je obnovit, prohloubit, doplnit a rozšířit jejich znalosti a dovednosti získané v základním studiu v souladu s rozvíjejícími se potřebami socialistické společnosti a vědeckotechnickým rozvojem.

(2) Obsah dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je jednotný a schvaluje ho ministerstvo; zahrnuje složku ideově

politickou, pedagogicko-psychologickou a odborně předmětovou.

(3) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zabezpečují národní výbory, které odborně vedou školy a výchovná zařízení, v nichž působí pracovníci uvedení v § 1 odst. 1 (dále jen „národní výbory“) a organizují je školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, Ústřední ústav pro vzdělávání pedagogických pracovníků v Praze (dále jen „Ústav“) popřípadě i jiné odborné a vědecké instituce.

(4) Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků tvoří:

- a) další vzdělávání učitelů;
- b) další vzdělávání vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek;
- c) další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků;
- d) průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků;
- e) ideově politické vzdělávání učitelů.

(5) Další vzdělávání učitelů má tři stupně:

- I. stupeň — uvádění začínajících učitelů do praxe,
- II. stupeň — pomaturitní a postgraduální studium učitelů,
- III. stupeň — specializační studium.

(6) Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium.

(7) Dalším vzděláváním vedoucích pedagogických pracovníků je cyklická průprava.¹⁾

(8) Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zahrnuje různé krátkodobé druhy a formy dalšího vzdělávání.

(9) Ideově politické vzdělávání je soustavné vzdělávání všech učitelů, které podle zvláštních pokynů ministerstva organizují národní výbory.

(10) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků, včetně vedoucích pedagogických pracovníků, se uskutečňuje formami internálního, dálkového a externího studia, organizováním přednášek, seminářů, kursů, stáží apod. Těžištěm všech druhů dalšího vzdělávání je samostatné studium.

§ 3

Uvádění začínajících učitelů do praxe

(1) Uvádění začínajících učitelů do praxe (dále jen „uvádění“) je určeno pro všechny začínající učitele.

(2) Cílem uvádění je pomocí začínajícímu učitelovi překonávat počáteční těžkosti v práci a tvořivě uplatňovat osvojené vědomosti ze základní přípravy v praxi. Soustřeďuje se zejména na aktuální otázky školské politiky, na otázky praktické aplikace principů a metod výchovně vzdělávací práce, na dotváření soustavy základních pedagogických dovedností, na práci třídního učitele, na problémy výchovy žáků mimo vyučování, na práci se žakovským kolektivem, s rodiči, na bližší poznání podmínek a tradic školy a oblasti, v níž učitel působí.

(3) Uvádění zabezpečují národní výbory, u mistrů odborné výchovy organizace, u nichž jsou v pracovním poměru (dále jen „organizace“), ředitelé škol nebo výchovných zařízení, vedoucí odborných učilišť nebo učňovských středisek a uskutečňuje je uvádějící učitel. Uvádění sleduje příslušný školní inspektor.

(4) Uvádějící učitel, kterého ustanovuje národní výbor, u mistrů odborné výchovy organizace, vede začínajícího učitele, radí a pomáhá mu v práci.

(5) Při uvádění spolupracují metodické orgány na škole, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, metodická střediska odborného výcviku a přípravy mistrů odborné výchovy, metodická střediska mimoškolní a mimopracovní výchovy příslušných resortů.

(6) Uvádění se uskutečňuje v prvním roce po nástupu učitele do pracovního poměru a trvá jeden školní rok. Uvádění se ukončí komplexním hodnocením začínajícího učitele, které vypracuje ředitel školy nebo výchovného zařízení, vedoucí odborného učiliště nebo učňovského střediska ve spolupráci s uvádějícím učitelem.

(7) Pokud začínající učitel nedosáhne po jednom roce uvádění cíle uvádění podle odstavce 2, prodlouží mu ředitel školy (vedoucí výchovného zařízení) uvádění o další rok.

§ 4

Pomaturitní studium učitelů

(1) Pomaturitní studium učitelů²⁾ je určeno pro učitelky mateřských škol, vychovatele školních družin, školních klubů, domovů mládeže, dětských domovů, výchovných a diagnostických ústavů, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže, dílenské učitele na středních průmyslových, středních zemědělských a lesnických školách a na školách pro mládež vyžadující zvláštní péči, učitele odborných předmětů, vychovatele a mistry odborné výchovy v učňovských zařízeních, kteří mají požadovanou kvalifikaci na úrovni úplného středního odborného vzdělání.

¹⁾ Usnesení vlády ČSR č. 128 ze dne 3. května 1972 „Zásady postupného zavedení systému cyklické průpravy vedoucích pracovníků na všech stupních řízení ve státní a hospodářské oblasti v ČSR“.

²⁾ Toto studium není totožné s pomaturitním studiem podle směrnice ministerstva školství ČSR č. 24 734/72-212 (Věstník MŠ a MK ČSR 1972, č. 10).

[2] Cílem pomaturitního studia učitelů je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, obnovovat a doplňovat jejich pedagogicko-psychologickou, metodickou a odborně předmětovou přípravu získanou středoškolským studiem.

[3] Obsahem pomaturitního studia učitelů je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky ve studijním oboru. Těžiště přitom je ve studiu teorie vyučování příslušným předmětům.

[4] Pomaturitní studium učitelů organizují vybrané střední odborné školy ve spolupráci s krajskými pedagogickými ústavy, vysokými školami a jinými odbornými a vědeckými institucemi podle jednotných studijních plánů a osnov, které schvaluje ministerstvo. Pomaturitní studium mistrů odborné výchovy a vychovatelů se organizuje ve spolupráci s metodickými středisky odborného výcviku a metodickými středisky mimoškolní a mimopracovní výchovy příslušných resortů.

[5] Pomaturitní studium učitelů trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují nejdříve po šesti letech a nejpozději do konce osmého roku své pedagogické praxe. Učitelé odborných předmětů, dílenští učitelé, mistři odborné výchovy a vychovatelé v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují pomaturitní studium učitelů až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci; toto studium se jim započítá do pomaturitního studia jako jeho součást.

[6] Pomaturitní studium se ukončí závěrečnou zkouškou před zkušební komisí, kterou určí krajský národní výbor.

§ 5

Postgraduální studium učitelů

[1] Postgraduální studium učitelů je určeno pro učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání včetně učitelů odborných předmětů (inženýrů-techniků, inženýrů-ekonomů apod.) na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, kteří ukončili vysokoškolské studium.

[2] Cílem postgraduálního studia učitelů je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, obnovovat, doplňovat, prohlubovat a rozšiřovat jejich pedagogicko-psychologické, metodické a odborně předmětové vzdělání.

[3] Postgraduální studium učitelů navazuje na učitelské vzdělání získané na vysokých školách; jeho obsahem je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky v aprobačních předmětech a ve studijních oborech; těžiště přitom je v teorii vyučování příslušným předmětům.

[4] Postgraduální studium učitelů organizují příslušné fakulty vysokých škol podle jednotných studijních plánů a osnov schválených minister-

stvem. Postgraduální studium učitelů má charakter řízeného individuálního studia doplněného soustředěními.

[5] Postgraduální studium trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují na doporučení národního výboru nejdříve po šesti letech a nejpozději do konce osmého roku své učitelské praxe. Učitelé odborných předmětů na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují postgraduální studium až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci. Toto studium se jim započítá do postgraduálního studia jako jeho součást.

[6] Postgraduální studium se ukončí vypracováním závěrečné písemné práce a vykonáním závěrečné zkoušky před zkušební komisí, kterou jmenuje děkan příslušné fakulty.

[7] Za rovnocenné postgraduálnímu studiu učitelů se uznává též získání titulu nebo vědecké hodnosti v oboru pedagogiky, pedagogické psychologie a teorie vyučování příslušnému předmětu, studium při zaměstnání, jímž si učitelé na doporučení příslušného národního výboru rozšíří nebo doplní svou kvalifikaci,³⁾ dále absolvování řízeného jazykového studia v zahraničí, popřípadě jiné ministerstvem schválené formy studia, pokud se realizují do desátého roku jejich pedagogické praxe.

§ 6

Specializační studium

[1] Specializační studium je určeno pro všechny učitele, navazuje zpravidla na pomaturitní nebo postgraduální studium; se souhlasem příslušného národního výboru je může učitel absolvovat i před pomaturitním nebo postgraduálním studiem.

[2] Cílem specializačního studia je zabezpečit další ideově politický, pedagogický a odborný růst učitelů, zdokonalovat jejich práci, rozvíjet pedagogickou tvořivost a prohlubovat jejich vzdělání podle potřeb školy a individuálních zájmů, dále připravit učitele pro různé druhy náročnějších pedagogických činností (uvádějící učitel, vedoucí předmětové komise a metodického sdružení, výchovný poradce, instruktor didaktické techniky, vedoucí zájmového kroužku apod.).

[3] Obsah specializačního studia učitelů se diferencuje podle potřeb dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy i podle individuálních zájmů učitele.

[4] Specializační studium organizují krajské pedagogické ústavy, Ústav, vysoké školy a jiné odborné a vědecké instituce.

[5] Specializační studium učitelů se uskutečňuje dlouhodobými studijními kursy, specializačním postgraduálním studiem, korespondenčními kursy,

³⁾ Podle směrnice MŠ ČSR čj. 11-259/69-III/2 čl. 1 odst. 1 písm. a), b) (Věstník MŠ a MK ČSR č. 3, r. 1969).

stážemi učitelů odborných předmětů a mistrů odborné výchovy ve výrobních závodech, laboratořích a výzkumných ústavech, řízeným individuálním studiem, individuální pedagogickou tvořivostí, apod.

(8) Formy specializačního studia, které určí ministerstvo, se ukončí závěrečnou zkouškou.

§ 7

Další vzdělávání vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek

(1) Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium, které je připravuje na vykonávání příslušné funkce.

(2) Obsahem funkčního studia jsou aktuální otázky dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy, komunistické výchovy, pedagogiky, psychologie, teorie vyučování příslušným předmětům, poznatky z oblasti řízení a kontroly práce škol a učitelů, otázky кадровé práce, ekonomiky vzdělání, hospodářského a materiálně technického zabezpečení škol apod.

(3) Funkční studium se organizuje zpravidla jako dvouleté podle jednotných studijních plánů a osnov a končí závěrečným pohovorem.

(4) Funkční studium vedoucích kabinetů okresních pedagogických středisek organizují krajské pedagogické ústavy.

(5) Funkční studium vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů organizuje Ústav.

§ 8

Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků

(1) Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků je určeno pro ředitele škol a výchovných zařízení včetně lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol, jejich zástupce, ředitele domů pionýrů a mládeže, vedoucí okresních pedagogických středisek, ředitele krajských pedagogických ústavů, ředitele okresních pedagogicko-psychologických poradén, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poradén, inspektory a vedoucí inspekčních útvarů, vedoucí pedagogických oddělení na odborech školství okresních a krajských národních výborů. Uskutečňuje se formou kursů cyklické průpravy vedoucích pracovníků (dále jen „kursy“); jejich obsah určuje ministerstvo.

(2) Kursy pro ředitelky mateřských škol, ředitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání včetně škol při zdravotnických zařízeních, škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, lidových škol umění a jejich zástupce, ředitele výchovných zařízení a jejich zástupce, ředitele okresních a místních (městských) domů pionýrů a mládeže,

vedoucí okresních pedagogických středisek a ředitele okresních pedagogicko-psychologických poradén organizují krajské pedagogické ústavy ve spolupráci s vysokými školami.

(3) Kursy pro školní inspektory, vedoucí inspekčních útvarů a vedoucí pedagogických oddělení na odborech školství okresních a krajských národních výborů, ředitele krajských pedagogických ústavů a ředitele krajských pedagogicko-psychologických poradén organizuje ve spolupráci s vysokými školami Ústav.

§ 9

Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

(1) Průběžné další vzdělávání je určeno pro všechny kategorie pedagogických pracovníků a organizuje se souběžně s ostatními druhy dalšího vzdělávání.

(2) Cílem průběžného dalšího vzdělávání je zejména seznamovat učitele a ostatní pedagogické pracovníky s aktuálními otázkami dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy a komunistické výchovy, se změnami v obsahu a organizaci vyučování, s pokrokovými zkušenostmi z práce učitelů a ostatních pedagogických pracovníků, zabezpečit obnovu obsahu vzdělání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků v souladu s potřebami rozvoje socialistické společnosti a vědeckotechnického pokroku a poskytovat jim pomoc v pedagogické praxi.

(3) Průběžné další vzdělávání učitelů organizují školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy a Ústav formou přednášek, instruktáží, seminářů, konferencí, vzorových hodin, exkurzí, tematických zájezdů apod.

§ 10

Ideově politické vzdělávání učitelů

(1) Trvalou součástí systému dalšího vzdělávání učitelů je ideově politické vzdělávání.

(2) Cílem ideově politického vzdělávání je pomocí učitelům hlouběji si osvojit učení marxismu-leninismu, správně se orientovat ve světónázorových otázkách a ve společenském vývoji, aby mohl lépe výchovně působit na mládež v duchu idejí socialismu a komunismu.

(3) Ideově politické vzdělávání organizují národní výbory v návaznosti na dosažený stupeň učitelského vzdělání.

(4) Ideově politického vzdělávání se nezúčastňují učitelé, kteří se vzdělávají v pomaturitním nebo postgraduálním studiu a ti, kteří si studiem při zaměstnání rozšiřují nebo doplňují kvalifikaci.

§ 11

Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání

[1] O pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků platí zvláštní předpisy.⁴⁾

[2] Poskytování pracovního volna a hospodářské zabezpečení pracovníků při funkčním studiu a cyklické přípravě vedoucích pedagogických pracovníků upravují zvláštní předpisy.⁵⁾

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

[1] O úspěšném absolvování pomaturitního a postgraduálního studia učitelů se vydá absolventům vysvědčení. O absolvování ostatních stupňů a druhů dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků dostávají účastníci osvědčení.

[2] Od postgraduálního a pomaturitního studia učitelů jsou osvobozeni učitelé starší 45 let, kteří mají deset let pedagogické praxe.

§ 13

[1] Jednotlivé formy systému dalšího vzdělávání učitelů se zavádějí postupně takto:

- a) uvádění začínajících učitelů do praxe (§ 3) a funkční studium (§ 7) od 1. ledna 1978;
- b) pomaturitní studium učitelů (§ 4), postgraduální studium pro učitele odborných předmětů (§ 5) a specializační studium (§ 6) od 1. září 1978.

[2] Pokud tato vyhláška nestanoví jinak, platí pro postgraduální studium učitelů vyhláška č. 49/1966 Sb., o postgraduálním studiu na vysokých školách.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Vondruška v. r.

⁴⁾ Pro účastníky pomaturitního a postgraduálního studia platí vyhláška č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání.

⁵⁾ Vyhláška č. 8/1967 Sb., o poskytování pracovního volna a o hospodářském zabezpečení pracovníků při účasti na odborném školení organizovaném formou krátkodobého internálního soustředění.

80

VYHLÁŠKA

ministerstva školství Slovenské socialistické republiky

ze dne 18. října 1977

o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky, ostatními zúčastněnými ústředními orgány a Slovenskou odborovou radou podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), § 37 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon), se zřetelem na § 27 odst. 3 téhož zákona a podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Tato vyhláška upravuje jednotný systém soustavného dalšího vzdělávání učitelů, pedagogických a výchovných pracovníků. Vztahuje se na učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání, včetně mateřských škol, lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol a škol pro mládež vyžadující zvláštní péče, na výchovné pracovníky školních družin a školních klubů, dětských domovů, domovů mládeže, výchovných a diagnostických ústavů, dále na mistry odborné výchovy, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže (dále jen „učitelé“), ředitele těchto škol a výchovných zařízení a jejich zástupce, na vedoucí kabinetů okresních pedagogických středisek, krajských pedagogických ústavů a Pedagogického ústavu města Bratislavy, na ředitele krajských pedagogických ústavů a vedoucí okresních pedagogických středisek, školní inspektory, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poradén, vedoucí okresních pedagogicko-psychologických poradén a pedagogické pracovníky orgánů školské správy (dále jen „ostatní pedagogičtí pracovníci“).

(2) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků ve Slovenské socialistické republice uvedených v odstavci 1 ústředně řídí ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“).

(3) Další vzdělávání pedagogických pracovníků jiných resortů neuvedených v odstavci 1, kteří za-

bezpečují výchovu učňů, provádějí příslušná ministerstva a ostatní ústřední orgány.

§ 2

Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

(1) Úkolem systému dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je obnovit, prohloubit, doplnit a rozšířit jejich znalosti a dovednosti získané v základním studiu v souladu s rozvíjejícími se potřebami socialistické společnosti a vědeckotechnickým rozvojem.

(2) Obsah dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je jednotný a schvaluje ho ministerstvo; zahrnuje složku ideově politickou, pedagogicko-psychologickou a odbornou předmětovou.

(3) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zabezpečují národní výbory, které odborně vedou školy a výchovná zařízení, v nichž působí pracovníci uvedení v § 1 odst. 1 (dále jen „národní výbory“), a organizují je školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, Ústřední ústav pro vzdělávání učitelů (dále jen „Ústav“), popřípadě i jiné odborné a vědecké instituce.

(4) Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků tvoří:

- a) další vzdělávání učitelů;
- b) další vzdělávání vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek;
- c) další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků;
- d) průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků;
- e) ideově politické vzdělávání učitelů.

(5) Další vzdělávání učitelů má tři stupně: I. stupeň — uvádění začínajících učitelů do praxe, II. stupeň — pomaturitní a postgraduální studium učitelů, III. stupeň — specializační studium.

[6] Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium.

[7] Dalším vzděláváním vedoucích pedagogických pracovníků je cyklická příprava.

[8] Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zahrnuje různé krátkodobé druhy a formy dalšího vzdělávání.

[9] Ideově politické vzdělávání je soustavné vzdělávání všech učitelů, které podle zvláštních pokynů ministerstva organizují národní výbory.

[10] Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků včetně vedoucích pedagogických pracovníků se uskutečňuje formami internátního, dálkového a externího studia, organizováním přednášek, seminářů, kursů, stáží apod. Těžištěm všech druhů dalšího vzdělávání je samostatné studium.

§ 3

Uvádění začínajících učitelů do praxe

[1] Uvádění začínajících učitelů do praxe (dále jen „uvádění“) je určeno pro všechny začínající učitele.

[2] Cílem uvádění je pomoci začínajícímu učiteli překonávat počáteční těžkosti v práci a tvořivě uplatňovat osвоенé vědomosti ze základní přípravy v praxi. Soustřeďuje se zejména na aktuální otázky školské politiky, na otázky praktické aplikace principů a metod výchovně vzdělávací práce, na dotváření soustavy základních pedagogických dovedností, na práci třídního učitele, na problémy výchovy žáků mimo vyučování, na práci se žákovským kolektivem, s rodiči, na bližší seznámení se s podmínkami a tradicemi školy a oblasti, v níž učitel působí.

[3] Uvádění zabezpečují národní výbory, u mistrů odborné výchovy organizace, k nimž jsou v pracovním poměru (dále jen „organizace“), ředitelé škol nebo výchovných zařízení, vedoucí odborných učilišť nebo učňovských středisek a uskutečňuje je uvádějící učitel. Uvádění sleduje příslušný školní inspektor.

[4] Uvádějící učitel, kterého ustanovuje národní výbor, u mistrů odborné výchovy organizace, vede začínajícího učitele, radí a pomáhá mu v práci.

[5] Při uvádění spolupracují metodické orgány na škole, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, metodická střediska odborného výcviku a metodická střediska mimoškolní a mimo-pracovní výchovy příslušných resortů.

[6] Uvádění se uskutečňuje v prvním roce po nástupu učitele do pracovního poměru a trvá jeden školní rok. Uvádění se ukončí komplexním hodnocením začínajícího učitele, které vypracuje ředitel školy nebo výchovného zařízení, vedoucí odbor-

ného učiliště nebo učňovského střediska ve spolupráci s uvádějícím učitelem.

[7] Nedosáhne-li začínající učitel po jednom roce uvádění cíle podle odstavce 2, prodlouží mu ředitel školy (vedoucí výchovného zařízení) uvádění o další rok.

§ 4

Pomaturitní studium učitelů

[1] Pomaturitní studium učitelů¹⁾ je určeno pro učitelky mateřských škol, vychovatele školních družin, školních klubů, domovů mládeže, dětských domovů, výchovných a diagnostických ústavů, skupinových vedoucích Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže, dílenské učitele na středních průmyslových, středních zemědělských a lesnických školách a na školách pro mládež vyžadující zvláštní péče, učitele odborných předmětů, vychovatele a mistry odborné výchovy v učňovských zařízeních, kteří mají požadovanou kvalifikaci na úrovni úplného středního odborného vzdělání.

[2] Cílem pomaturitního studia je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, inovovat a doplňovat jejich pedagogicko-psychologickou, metodickou a odborně předmětovou přípravu získanou středoškolským studiem.

[3] Obsahem pomaturitního studia učitelů je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky ve studijním oboru; těžiště přitom je ve studiu teorie vyučování příslušným předmětům.

[4] Pomaturitní studium učitelů organizují vybrané střední odborné školy ve spolupráci s krajskými pedagogickými ústavy, vysokými školami a jinými odbornými a vědeckými institucemi podle jednotných studijních plánů a osnov, které schvaluje ministerstvo. Pomaturitní studium mistrů odborné výchovy a vychovatelů se organizuje ve spolupráci s metodickými středisky odborného výcviku a metodickými středisky mimoškolní a mimo-pracovní výchovy příslušných resortů.

[5] Pomaturitní studium učitelů trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují nejdříve po šesti letech a nejpozději do osmi let své pedagogické praxe. Učitelé odborných předmětů, mistři odborné výchovy, dílenští učitelé a vychovatelé v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují pomaturitní studium učitelů až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci; toto studium se jim započítává do pomaturitního studia jako jeho součást.

[6] Pomaturitní studium učitelů se ukončí závěrečnou zkouškou před zkušební komisí, kterou určí krajský národní výbor.

¹⁾ Toto studium není totožné s pomaturitním studiem podle výnosu MŠ SSR čj. 2199/1973-II/3 (časopis „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1973, sešit 7, str. 82; reg. v částce 28/1973 Sb.).

§ 5

Postgraduální studium učitelů

(1) Postgraduální studium učitelů je určeno pro učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání, včetně učitelů odborných předmětů (inženýrů-techniků, inženýrů-ekonomů apod.) na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, kteří ukončili vysokoškolské studium.

(2) Cílem postgraduálního studia učitelů je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, inovovat, doplňovat, prohlubovat a rozšiřovat jejich pedagogicko-psychologické, metodické a odborně předmětové vzdělání.

(3) Postgraduální studium učitelů navazuje na učitelské vzdělání získané na vysokých školách; jeho obsahem je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky v aprobačních předmětech a ve studijních oborech; těžiště přitom je v teorii vyučování příslušným předmětům.

(4) Postgraduální studium učitelů organizují příslušné fakulty vysokých škol podle jednotných studijních plánů a osnov schválených ministerstvem. Postgraduální studium učitelů má charakter řízeného individuálního studia doplněného soustředěními.

(5) Postgraduální studium trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují na doporučení národního výboru nejdříve po šesti letech a nejpozději do osmi let učitelské praxe. Učitelé odborných předmětů na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují postgraduální studium až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci. Toto studium se jim započítává do postgraduálního studia jako jeho součást.

(6) Postgraduální studium učitelů se ukončí vypracováním závěrečné písemné práce a vykonáním závěrečné zkoušky před zkušební komisí, kterou jmenuje děkan příslušné fakulty.

(7) Za rovnocenné postgraduálnímu studiu učitelů se uznává též získání titulu nebo vědecké hodnosti v oboru pedagogiky, pedagogické psychologie a teorie vyučování příslušnému předmětu, studium při zaměstnání, kterým si učitelé na doporučení národního výboru rozšíří nebo doplní svoji kvalifikaci,²⁾ dále absolvování řízeného jazykového studia v zahraničí, popřípadě jiné ministerstvem schválené formy studia; pokud se realizují do deseti let jejich pedagogické praxe.

§ 6

Specializační studium

(1) Specializační studium je určeno pro všechny učitele, navazuje zpravidla na pomaturitní nebo

postgraduální studium; se souhlasem národního výboru je může učitel absolvovat i před pomaturitním nebo postgraduálním studiem.

(2) Cílem specializačního studia je zabezpečit další ideově politický, pedagogický a odborný růst učitelů, zdokonalovat jejich práci, rozvíjet pedagogickou tvořivost a prohlubovat jejich vzdělání podle potřeb školy a individuálních zájmů, dále připravit učitele na různé druhy náročnějších pedagogických činností (uvádějící učitel, vedoucí předmětové komise a metodické sdružení, výchovný poradce, instruktor didaktické techniky, vedoucí zájmového kroužku apod.).

(3) Obsah specializačního studia učitelů se diferencuje podle potřeb dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy i podle individuálních zájmů učitelů.

(4) Specializační studium organizují krajské pedagogické ústavy, Ústav, vysoké školy a jiné odborné a vědecké instituce.

(5) Specializační studium učitelů se uskutečňuje dlouhodobými studijními kursy, specializačním postgraduálním studiem, korespondenčními kursy, stážemi učitelů odborných předmětů a mistrů odborné výchovy ve výrobních závodech, laboratořích a výzkumných ústavech, řízeným individuálním studiem, individuální pedagogickou tvořivostí apod.

(6) Formy specializačního studia, které určí ministerstvo, se končí závěrečnou zkouškou.

§ 7

**Další vzdělávání vedoucích kabinetů
krajských pedagogických ústavů
a okresních pedagogických středisek**

(1) Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium, které je připravuje na vykonávání příslušné funkce.

(2) Obsahem funkčního studia jsou aktuální otázky dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy, komunistické výchovy, pedagogiky, psychologie, teorie vyučování příslušným předmětům, poznatky z oblastí řízení a kontroly práce škol a učitelů, otázky kádrové práce, ekonomiky vzdělávání, hospodářského a materiálně technického zabezpečení škol apod.

(3) Funkční studium se organizuje zpravidla jako dvouleté podle jednotných studijních plánů a osnov a ukončí se závěrečným pohovorem.

(4) Funkční studium vedoucích kabinetů okresních pedagogických středisek organizují krajské pedagogické ústavy.

(5) Funkční studium vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů organizuje Ústav.

²⁾ Směrnice čj. 3248/69-VŠ o rozšiřování a doplňování kvalifikace učitelů studiem při zaměstnání na pedagogických fakultách (časopis „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1969, str. 61; reg. v částce 38/1970 Sb.).

§ 8

Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků

(1) Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků je určeno pro ředitele škol a výchovných zařízení včetně lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol, jejich zástupce, ředitele domů pionýrů a mládeže, vedoucí okresních pedagogických středisek, ředitele krajských pedagogických ústavů, vedoucí okresních pedagogicko-psychologických poraden, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, inspektory a vedoucí inspekčních útvarů, vedoucí pedagogických oddělení v odborech školství okresních a krajských národních výborů. Uskutečňuje se formou kursů cyklické přípravy vedoucích pracovníků (dále jen „kursy“); jejich obsah určuje ministerstvo.

(2) Kursy pro ředitelky mateřských škol, ředitele škol poskytujících základní vzdělání a jejich zástupce, ředitele zvláštních škol, škol při zdravotnických zařízeních, okresních a místních (městských) domů pionýrů a mládeže, ředitele lidových škol umění organizují a zabezpečují krajské pedagogické ústavy ve spolupráci s vysokými školami.

(3) Kursy pro ředitele škol poskytujících střední a vyšší vzdělání, jejich zástupce, ředitele škol pro mládež vyžadující zvláštní péči (kromě zvláštních škol a škol při zdravotnických zařízeních), diagnostických a výchovných ústavů, dětských domovů, domovů mládeže, ředitele krajských domů pionýrů a mládeže, vedoucí okresních pedagogických středisek, ředitele krajských pedagogických ústavů, vedoucí okresních pedagogicko-psychologických poraden, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, inspektory, vedoucí inspekčních útvarů a vedoucí pedagogických oddělení v odborech školství okresních a krajských národních výborů organizuje ve spolupráci s vysokými školami Ústav.

§ 9

Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

(1) Průběžné další vzdělávání je určeno pro všechny kategorie pedagogických pracovníků a organizuje se souběžně s ostatními druhy dalšího vzdělávání.

(2) Cílem průběžného dalšího vzdělávání je zejména seznamovat učitele a ostatní pedagogické pracovníky s aktuálními otázkami dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy a komunistické výchovy, se změnami v obsahu a organizaci vyučování, s pokrokovými zkušenostmi z práce učitelů a ostatních pedagogických pracovníků, zabezpečit inovaci obsahu vzdělávání učitelů a

ostatních pedagogických pracovníků v souladu s potřebami rozvoje socialistické společnosti a vědeckotechnického pokroku a poskytovat jim pomoc v pedagogické praxi.

(3) Průběžné další vzdělávání učitelů organizují školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy a Ústav formami přednášek, instruktáží, seminářů, konferencí, vzorových hodin, exkurzí, tematických zájezdů apod.

§ 10

Ideově politické vzdělávání učitelů

(1) Trvalou součástí systému dalšího vzdělávání učitelů je ideově politické vzdělávání.

(2) Cílem ideově politického vzdělávání je pomoci učitelům hlouběji si osvojit učení marxismu-leninismu, správně se orientovat ve světónázorových otázkách a ve společenském vývoji, aby mohli plněji rozvinout výchovné působení na mládež v duchu idejí socialismu a komunismu.

(3) Ideově politické vzdělávání organizují národní výbory v návaznosti na dosažený stupeň učitelského vzdělání.

(4) Ideově politického vzdělávání se nezúčastňují učitelé, kteří se vzdělávají v pomaturitním nebo postgraduálním studiu, a ti, kteří si studiem při zaměstnání rozšiřují nebo doplňují kvalifikaci.

§ 11

Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání

(1) O pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků platí zvláštní předpisy.³⁾

(2) Poskytování pracovního volna a hospodářské zabezpečení pracovníků při funkčním studiu a cyklické přípravě vedoucích pedagogických pracovníků upravují zvláštní předpisy.⁴⁾

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) O úspěšném absolvování pomaturitního a postgraduálního studia učitelů bude absolventům vydáno osvědčení. O absolvování ostatních stupňů a druhů dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků dostávají účastníci osvědčení.

(2) Od postgraduálního a pomaturitního studia jsou osvobozeni učitelé starší 45 let, kteří mají 10 let pedagogické praxe.

³⁾ Pro účastníky pomaturitního a postgraduálního studia platí vyhláška č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání.

⁴⁾ Vyhláška č. 8/1967 Sb., o poskytování pracovního volna a o hospodářském zabezpečení pracovníků při účasti na odborném školení organizovaném formou krátkodobého internátního soustředění.

§ 13

(1) Jednotlivé formy systému dalšího vzdělávání učitelů se zavádějí postupně takto:

- a) uvádění začínajících učitelů do praxe (§ 3), funkční studium (§ 7) a cyklická příprava vedoucích pedagogických pracovníků (§ 8) od 1. ledna 1978;
- b) pomaturitní studium učitelů (§ 4), postgraduální studium pro učitele odborných před-

mětů (§ 5) a specializační studium (§ 6) od 1. září 1978.

(2) Pokud tato vyhláška nestanoví jinak, platí pro postgraduální studium učitelů vyhláška č. 49/1966 Sb., o postgraduálním studiu na vysokých školách.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Prof. Ing. Buša, CSc. v. r.

81

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 12. listopadu 1977,

kterou se doplňuje vyhláška č. 99/1976 Sb., o vodní stráží

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem vnitra České socialistické republiky stanoví podle § 23 odst. 4 zákona České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství:

Čl. I

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky ze dne 17. května 1976 č. 99/1976 Sb., o vodní stráží, se doplňuje takto:

Za § 4 se vkládá § 4a, který zní:

„§ 4a

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky může pro pracovníky

vodohospodářských orgánů, vykonávající vodohospodářský dozor, pracovníky Státní vodohospodářské inspekce a pracovníky státních vodohospodářských organizací řízených ministerstvem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky, kteří vykonávají funkci vodní stráže, zavést stejnokroj a označení na stejnokroji podle jednotných zásad stanovených ministrem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky. Součástí označení stejnokroje je státní znak.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Ing. Hružík v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, **výnos čj. VI/1-21 551/77** ze dne 5. října 1977 **o zdaňování náborových příspěvků u akce Orenburg.**

Výnos, kterým se od daně ze mzdy osvobozují náborové příspěvky poskytované pracovníkům zdravotnických zařízení a pracovníkům obchodní organizace Pramen, zúčastněným na výstavbě československého úseku plynovodu Orenburg na území SSSR, nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1977.

Výnos byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něho nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví, ve znění zákona č. 43/1976 Sb. (úplné znění č. 127/1976 Sb.) **Předpis o letové způsobilosti letadel, Oddíl L 8/23 — Lehké letouny čj. 16 093/77-20 z 6. 7. 1977.**

Tento předpis nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce — inspektorátů v Praze a Bratislavě.

Distribucí předpisu je pověřena letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, Praha 68, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos o odměňování členů posádek civilních letadel v organizacích civilního letectví v působnosti federálního ministerstva dopravy čj. 14 321/1977-03 ze dne 5. 9. 1977.**

Zrušují se:

- výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 11. září 1972 čj. 17 434/72-03 o úpravě platových poměrů létacího personálu v organizacích v oboru působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. v částce 25/1972 Sb.),
- katalog funkcí létacího personálu v organizacích v oboru civilního letectví vydaný opatřením federálního ministerstva dopravy ze dne 11. září 1972 čj. 19 410/72-020 ve znění pozdějších změn a doplňků.

Výnos nabývá účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo dopravy, a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví a odbor práce a mezd) a v organizacích oboru civilního letectví, jejichž pracovníků se nové podmínky odměňování týkají.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 82 odst. 6 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos ze dne 6. září 1977 čj. 15 759/1977-09, kterým se mění a doplňují disciplinární řády pro pracovníky organizací železniční dopravy, pracovníky československého civilního letectví a vodní dopravy.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1977 a je uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 18/1977.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 24 písm. d) zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích, v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany, federálním ministerstvem financí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány **výnos** ze dne 7. listopadu 1977 č. SM 1976/77-23, **kterým se vydávají „Směrnice o předcházení škodám a vypořádání škod způsobených bojovou technikou ozbrojených sil na pozemních komunikacích“**.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978 a byl publikován ve Věstníku dopravy č. 22 ze dne 30. listopadu 1977.

Zrušují se „Směrnice o vypořádání škod způsobených vozidly ozbrojených sborů na pozemních komunikacích“ ze dne 28. května 1963 čj. 17 068/63-10, uveřejněné v částce 14 ročníku 1963 Sbírky směrnic pro národní výbory:

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy — odboru pozemních komunikací, ministerstvu vnitra ČSR — správě pro dopravu, ministerstvu vnitra SSR — správě dopravy a krajských a okresních národních výborech — odborech dopravy.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku

1. **výnos** čj. 2001-81/5. odd. ze dne 15. prosince 1975 **o odměňování dělníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna,**

2. **výnos** čj. 2002-81/5. odd. ze dne 15. prosince 1975 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna.**

Výnosy nabývají účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo národní obrany.

Do výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání, **směrnice o organizaci kursů pro pracující** ze dne 30. září 1977 čj. 26 079/77-211.

Směrnice upravují zřizování kursů pro pracující na školách poskytujících úplné střední vzdělání, jejich organizaci, zařazování uchazečů do kursů a výši zápisného a kursového.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. února 1978, jsou uveřejněny v sešitě č. 10/1977 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR a lze do nich nahlédnout ve všech školách, odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo ve spolupráci s federálním ministerstvem národní obrany podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 73/1973 Sb., o branné výchově, ve znění zákonného opatření č. 17/1976 Sb. a podle § 19 odst. 1 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, **výnos** ze dne 22. června 1977 čj. 98/1977-A/3, **kterým se stanoví zásady pro brannou výchovu na vysokých školách.**

Výnos obsahuje ustanovení o posláních branné výchovy na vysokých školách, o systému a formách branné výchovy, o obsahu branné výchovy a o jejím organizačním, materiálním, technickém a finančním zabezpečení.

Výnos je uveřejněn v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, v sešitě 7 ze dne 31. července 1977; lze do něho nahlédnout ve všech odborech školství ONV, KNV a NV hl. města SSR Bratislavy a na všech vysokých školách ve Slovenské socialistické republice.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** čj. Z-1517/1977-B/3-04 ze dne 1. srpna 1977 **o hygienických požadavcích na zřizování a provoz veřejných saun.**

Organizace, které projektují, vyrábějí, budují a spravují veřejné sauny, jsou povinny dodržovat hygienické požadavky stanovené tímto výnosem.

Výnos je uveřejněn pod č. 18/1977 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV a ONV a v ústavech národního zdraví.

Slovenský báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy,

1. **výnos** čj. 2015/1977 ze dne 23. května 1977, kterým se povoluje používat při trhacích pracích **důlní časované (milisekundové) elektrické rozbušky DeM-N s Al dutinkou,**
2. **výnos** čj. 3512/1977 ze dne 9. srpna 1977, kterým se povoluje používat při trhacích pracích **povrchovou trhavinu Permon 40,**
3. **výnos** čj. 3513/1977 ze dne 5. srpna 1977, kterým se povoluje používat při trhacích pracích **povrchovou trhavinu Permon 20,**
4. **výnos** čj. 3547/1977 ze dne 12. srpna 1977, kterým se povoluje používat při trhacích pracích **důlní časované (milisekundové) elektrické rozbušky DeM-N s Cu dutinkou.**

Výnosy Slovenský báňský úřad stanovil, které další výbušiny a pomůcky k jejich použití lze používat při trhacích pracích a za jakých podmínek.

Výnosy byly rozeslány všem obvodním báňským úřadům a odborům výstavby a územního plánování krajských a okresních národních výborů; lze do nich nahlédnout v těchto orgánech.

OZNAMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 24. června 1976 byla v Nikósii podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kyperské republiky. Dohoda vstoupila podle svého článku 10 v platnost dnem 23. února 1977.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 2. září 1976 byla v Praze podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky. Dohoda vstoupila podle svého článku 13 v platnost dne 27. června 1977.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. února 1977 byl v Havaně podepsán Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou na rok 1977.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. dubna 1977 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a ministerstvem zdravotnického průmyslu a ministerstvem zahraničního obchodu Svazu sovětských socialistických republik o specializaci výroby a vzájemných dodávkách léčiv na období let 1977—1980. Dohoda vstoupila podle svého článku 8 v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 19. května 1977 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1977.